

Οι Συνταγματάρχαι από έτων συμμαχούτου και κερσεκεάζον τήν κατέληψιν τής Έξουσίας, ίνα κυβερνήσασιν άπολυταρχικώς. Όταν εύρον τήν κατέληψιν προς τοϋτο εύκαιρίαν, λόγω των καιρίων θέσεων τās όποιās κατετέχον, προέβησαν εις τό στρατιωτικόν κίνημα τής 21ης Απριλίου 1967. Προέβαλον "ότι ύπήρχεν ύμεσος κομμουνιστικός κίνδυνος και προς διάσωσιν τοϋ πολιτεύματος κατέστη άναγκαιά ή επέμβασις τοϋ Έσρατοϋ. Ίσχυρισθήσαν ότι είχον αμείβαν στοιχείων εις χετρας των. Δέν έφερον ύμωσ ούδεϋ στοιχετον περί συμμασίας, κατοχής όπλων κλπ. Είναί πλέον έκτός άμφισβητήσεως ότι ο κομμουνιστικός κίνδυνος ήτο πρόσχημα, όπερ προέβαλον οι συνταγματάρχαι έν γνώσει τής άνυπερξίας, τοσούτω μάλιστα καθ'όσον εις τήν Άρχήν εύρίσκειτο λόγος άεξίης και τό Κράτος ήτο εις θέσιν νά κατάξω διά των νομίμων μέσων όσων κομμουνιστικήν άπόπειραν.

Καταλαβόντες τήν έξουσίαν, κατήγγησαν έντελώς όλας τās έλευθερίας. Προσωπική έλευθερία έπαυσε νά ύπάρξη. Έλευθερία τοϋ γένου έπαυσε νά ύπάρξη. Ευλήθειες, φυλακίσεις και έκτοπίσεις έθνομισθόντων πολιτών άνευ ούδεμιης διαδικασίας. Οι συλλαβανόμενοι υπερβάλλοντο εις βασανιστήρια. Όμιλετ' περί τούτου ή "θεοσεΐς" Ήπιτροπής Άνθρωπίνων Δικαιωμάτων.

"Ηρθ ή δικαστική ίσοβιότης. Καί άπελύθησαν τριάνοντα δικαστικοί λειτουργοί, έν των όποιων έπαι μέλη τοϋ Άρείου Πάγου. Ή απόλυσις έγινετο διά πράξεως τοϋ Ύπουργοϋ Συμβούλου, άνευ τής έλαχίστης έγγυήσεως.

"Η δημοσία υπηρεσία έν γένει, υπό τό πρόσχημα τής έξυγιάνσεως, έξηθρόθη. Σταλέχη δικανά άπεμακρύνθησαν διά μόνον τόν λόγον ότι δέν έγίνοντο πεπθίμια όργανα των συνταγματάρχων.

"Εν τη μερίμνη όηθεν τής επί καλλιτέρων βάσεων άνασυντάξεως τής Πολιτείας και τής βελτιώσεως τής λειτουργίας τοϋ Πολιτεύματος, συνέταξαν έν κείμενον Συντάγματος, όπερ ύπέβαλον εις δημοψήφισμα διεξαχθέν κατά Σεπτέμβριον 1968. Το δημοψήφισμα διεεξήχη υπό στρατιωτικόν νόμον, υπό παντελή έλλειψίν έλευθεροτυπίας και άπενκτον λογοκρισίαν. Οι συνταγματάρχαι διεκήρυσαν ότι τό Συντάγμα είναι φιλελεύθερον και δημοκρατικόν. Ήσπερίσασιν ύμωσ εις άυτούς τό δικαίωμα νά θέσασιν, κατά τήν βούλησιν άυτών, εις έφαρμογήν τās διατάξεις περί των άτομικών δικαιωμάτων και τής δημοκρατικής μορφής τοϋ πολιτεύματος. Διετήρουν επίσης έν ισχύϊ τās συντακτικές πράξεις περί καταργήσεως των έλευθέρων θεσμών.

"Υπό τό νέον αύτό "Σύνταγμα", όπερ οι Συνταγματάρχαι διετυμάνισαν ως "δημοκρατικόν και φιλελεύθερον", τό Συμβούλιον τής Ήπικρατείας ήμίρωσε τās απόλυσεις των δικαστών, ως παραβιασεΐσις τής άρχής τής άκροάσεως, στοιχειώδους άρχής τοϋ Κράτους δικαίου. Ή κυβερνήσις των Συνταγματάρχων άντέδρασε διά θεσποτικόν τρόπον. Ήσπρωξεν άνύπαρκτον τήν άπόφασιν τοϋ Συμβούλου τής Ήπικρατείας, ένω και τό Συντάγμα των όρίζει ότι αι άποφάσεις αύτοϋ είναι ύποχρεωτικαί διά τήν διοίκησην. Άπέλυσε δε τόν Πρόεδρον τοϋ Συμβούλου διά τής

μεθόδου της αποδοχής παραιτήσεως αυτού, ή οποία όμως δεν είχε υποβληθή υπ' αυτού. Και συγχρόνως εξέτασε τρεις εκ των πληρεξουσίων δικηγόρων των απολυθέντων δικαστών και ένα εκ αυτών.

Υπό την πίεσιν της διεθνούς κοινής γνώμης, ή κυβέρνησις των συνταγματάρχων εξαγγέλλει ενάστοτε μέτρα αμβλύνσεως της δικτατορικής διακυβερνήσεως.

Αναθεώρησις των αποφάσεων των έκτακτων Στρατοδικείων

Ο καθιερούμενος όμως τρόπος εφαρμογής ουδέμιαν ούσιαστικήν προστασίαν παρέχει εις τούς διέ λόγους πολιτικής διώξεως καταδικασθέντας.

Δικαστικός έλεγχος των έκτοπίσεων. Και σύστασις προς τούτο 'Εκτροχής εκ 'Αρετών. Πολλοί όμως έκτοπισμένοι παραμένουν εν έκτοπίσει επί μακρότατον χρόνον άνευ του δικαστικού αυτού έλέγχου. Άριστοι λογοκοισίας. (άνευ θέσεως εν ίσχύϊ της σχετικής συνταγματικής διατάξεως, αλλά κατ' παραχάρσιν της Στρατιωτικής Αρχής). Έκδοσις όμως Νόμου περί Τύπου, καθιερομένου όθην την έλευθερίαν του Τύπου υπερηκόνησε την λογοκοισίαν. Ο νόμος ούτος περιέχει τόσας άπαγορεύσεις και άνευ άριθμού καθορισμού του περιεχομένου του και άπαγγέλλει τόσον αυστηράς ποινάς, δυσναλόγους μάλιστα προς την βαρύτητα της παραβάσεως, ώστε οιαδήποτε Έκφρασις γνώμης ή πληροφοριοδότησις δύναται νά έμπέση εις τας διατάξεις του νόμου και διατηρή και κριθή υπό των έκτακτων Στρατοδικείων, τον φόβον δε έπαυάνει ή ως ερίηται βαρύτης των ποινών. Πέραν τούτου ή αυστηρά καταδίκη των εκόστων της έφημερίδος ΕΒΗΘΙ μετά του πρώην Ίγκουργού κ. Ι. Ζίγγη - συνετελεί της όποιας καταδίκης άνεστία ή έκδοσις της έφημερίδος τούτης - καταδεικνύει ότι από τον πέλεκυν των Στρατοδικείων ουδέμιαν εκόήλωσις μή άρεστή εις τούς Συνταγματάρχας διαφεύγει και όταν καταδίκως δεν άποτελεί παράβασιν των ίδιων των άνελευθέρων νόμων, χαρακτηριζομένη ως παράβασις. Διότι ή Έκφρασις γνώμης περί άνάγκης έθνικής ενότητος, κατόπιν των εν Κύπρω συμβάντων /άποπειρα δολοφονίας Κακαρίου, φόνοσ Γεωμικίτη/ ή γνώμη δηλαδή επί γεγονότων παγκοσμίως καταδίκων, έθεωρήθη ως "διασπορά ειδήσεων άνηρηστικών".

Χρονοδιάγραμμα θέσεως εν ίσχύϊ των περί άπομεινών δικαιοματιών διατάξεων.

Αί προθεσμίας είναι μακριά. Ξηγγέλητη προσάτως ότι τίθεται εις εφαρμογήν ή περί προσωπικής έλευθερίας διάταξις, χωρίς όμως νά τεθώσιν εις εφαρμογήν και αι περί φυσικού δικαιοστού συνταγματικά διατάξεις. Όνεκα τούτου λειτουργούν τά έκτακτα Στρατοδικεία, τά όποια συντίθενται υπό τεσσάρων αξιωματικών και ενός δικαιοστού. Σχετική έπιστολή δέκα τεσσάρων άπομικρουθέντων δικαιοστών, μεταξύ των οποίων οι Άρεοπαγίται κ.κ. Άντ. Φάβρος και Κ. Πηκτιώ-άννου έδημοσιεύθη εις τό φύλλον της 21.4.1970 της έφημερίδος "ΕΒΗΘΑ".

Υπό την στρατοδικείων ούτω συντεθειμένων καταδικάσθησαν εις βαρείας ποινάς τελευταίως έπιφανείς προσωπικότητες έργων έθνικών φρονημάτων και έθνικής δρώσεως, επί παραβάσει του Νόμου 509/947, όστις έξεδόθη προς καταπολέμησιν του κομμουνισμού, ενώ οι ως άνω καταδικασθέντες όμολογουμένως έπέδειξαν την έπιναγοράν του δημοκρατικού πολιτεύματος, όπερ

ἀκριβώς σκοπεῖ νά προστατεύσῃ ὁ Νόμος 509.

Ἡ ἐπιτόκισις εἶναι εἰς τὴν διαίρεσιν τῶν ὑπουργῶν Δημοσίας Τάξεως καὶ Δικαιοσύνης. Ὁ κίνδυνος οὗτος ἐπιβεβαιεῖται δι' ὅλους τοὺς πολίτας ἀνά πᾶσαν στιγμὴν. Προσφάτως 40 ἀξιωματικοὶ καὶ ἄλλοι πολῖται, μετὰ πολὺμηνον φυλάκιον, ἐξετοκίσθησαν.

Οἱ πολῖται δὲν ἔχουν τὸ αἶσθημα ἀσφαλείας ἐκ τῆς υπάρξεως δικαστικῆς ἀνεξαρτησίας. Διότι, δὲν ᾔρθη μόνον ἡ ἰσορροπία καὶ ἀπελύθησαν δικαστικοί, ἀς ἀνωτέρω ἐξετέθη. Εἰς τοὺς ἀπολυθέντας ἀπαγορεύεται ἡ ἀσκησις τοῦ δικηγορικοῦ ἐπιγγέλματος καὶ ἀπόμῃ ἡ ἔξοδος ἐκ τῆς χώρας. Ἐχρητικαί εἶναι αἱ οὐχὶ ἀνευ κινδύνου γενόμεναι δηλώσεις τοῦ Ἀρεοπαγίτου Ἀντ. Φιλάρου εἰς τὸ ΒΗΜΑ τῆς 7.12.69 καὶ εἰς τὸ ΒΗΜΟΣ 14.1.1970.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἀποδημία εἰς πολίτας, διότι δὲν εἶναι ὑπὲρ τῆς Δικτατορίας. Τὸ Συμβούλιον τῆς Βασιλείας ἠμῶρασε τὰς πράξεις ἀρνήσεως χορηγήσεως διαβατηρίων ἀς ἀντιεπιλογητῶν καὶ συνεπῶς αὐθαγιῶν, ἐφαρμόσαν παραδεδομένας ἀρχάς τοῦ Δικαίου. Ἀλλὰ ὁ Ἀντιπρόεδρος Κυβερνήσεως καὶ Ὑπουργὸς Ἑσωτερικῶν κ. Παττακὸς ἐπέκρινε τὸ Συμβούλιον τῆς Βασιλείας, εἰπὼν ὅτι τοῦτο ὀφείλει νά σέβεται τὰς ἀποφάσεις αὐτῆς τῆς Διοικήσεως, αἱ ὁποῖαι δὲν θίγουν τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' εἶναι ἐθνικῶς ἀναγκαῖαι.

Τὰ πάντα δεῶν νά διέπωνται ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τὴν ὁποῖαν προβάλλουν οἱ συνταγματάρχαι, ὅτι δημοσία τάξις, ἀσφάλεια τῆς χώρας, ἐθνικὸν συμφέρον, τυτίζονται πρὸς τὴν ὑπ' αὐτῶν διακυβέρνησιν τῆς χώρας καὶ τὴν ὑποταγὴν πρὸς τὰς δελήσεις των.

Καὶ διὰ τοῦτο, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνέργειαν ἐπιλογῶν, οἱ συνταγματάρχαι, εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν δηλοῦν ὅτι "ἡ Ἐκτελεστικὴ" ἔτιξε σκοποὺς καὶ οὐχὶ προθεσμίας, ὁ δὲ πρωθυπουργὸς ὅτι μετὰ κοινοβούλιον δὲν πραγματοποιιοῦνται πλάματα. Καὶ εἰς πρόσφατον συνέντευξιν, ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὴν ὄρθην ἀντιπροσωπευτικὴν συνέλευσιν ἐκ 50 μελῶν, ἡλικίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 50 καὶ ὑποδεικνυομένων ἀπὸ τῶν ὄργανων τῶν ὑπ' αὐτῶν διαρισμένων, εἰς παρατήρησιν ὅτι πρόκειται περὶ εἰδους τινὸς Βουλῆς, εἶπεν ὅτι ἡ λέξις αὐτὴ εἶναι "κακόηχος". Καὶ ἐν τούτῳ δὲν παραλείπουν τὰ προσήματα τῶν θεσμικῶν νόμων τοὺς ὁποίους παρασκευάζουσιν καὶ τῆς ἀνάγκης πολιτικῆς ἀγωγῆς τῶν Ἑλλήνων.

Καὶ ὁμιλοῦν περὶ πολιτικῆς ἀγωγῆς οἱ δι' εὐτελεῶν τεχνισμάτων καὶ ἀπειρητῶν ἐξαγγελιῶν ἐπιχειροῦντες νά παραπλανήσουν τὴν διεθνή κοινὴν γνώμην.

Αὕτη εἶναι ἡ κατάστασις, ἀμυδρῶς περιγραφομένη, ὑπὸ τὴν ὁποῖαν στενάζει ὁ ἑλληνικὸς λαὸς. Οἱ συνταγματάρχαι δὲν ἀναλογίζονται τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους ἐγκυμονεῖ ἡ κατάστασις αὕτη, ἡ ὁποῖα μίαν ἡμέραν θά προκάλεσεν τὴν ἐκρηξίν τῆς λαϊκῆς ἀγανακτικῆς μετ' ὀρμὴν ἥρσιστείου, μετ' ὀδύνης συνεπείας γενικωτέρας ἐκπίσεως.